

Notat

MILJØMINISTERIET

Miljøstyrelsen

Jord & Affald
J.nr. MST-765-00021
Ref. An/Lived
Den 29. februar 2008

Høringsnotat vedrørende

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og om ophævelse af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier)

(Producentansvar for udtjente batterier og akkumulatorer mv.)

Lovudkastet blev sendt i ekstern høring den 7. december 2007 med frist for at afgive høringssvar den 11. januar 2008.

Udkastet blev sendt til høring hos en bred kreds af myndigheder og organisationer. Miljøstyrelsen har modtaget i alt 32 høringssvar.

Følgende høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkastet til lovforslaget:

3 F, Affald Danmark, Batteriforeningen, COOP Danmark, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Industri (DI), De Danske Bilimportører, Elretur, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Forbrugerrådet, Handel, Transport og Service Arbejdsgiver og Erhvervsorganisation (HTS), IT-branchen, ITEK-Dansk Industri (ITEK), Kommunernes Landsforening (KL), Konkurrencestyrelsen, Legetøjsfabrikantene i Danmark, Mokana, RenoSam, ReturBat, R-98, Rigsrevisionen, SamBat Skat, WEEE-system.

Følgende høringsparter har enten oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til lovforslaget eller, at de hilser udkastet til lovforslaget velkomment:

Advokatrådet, Dansk Transport og Logistik, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Fødevareministeriet, GTS, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Skatteministeriet

Lovforslaget har endvidere været drøftet på et dialogmøde d. 8. januar 2008 i Miljøstyrelsen hvor alle høringsparter var inviteret. Ligeledes har der været holdt separate møder med affaldsorganisationer, kommunerne og forskellige segmenter af industrien under og efter høringsperioden.

Bemærkningerne har især berørt følgende punkter:

Etablering af organisation til registrering af producenter
Indsamling af batterier
Indsamling af bærbare batterier
Finansiering af indsamling af bærbare batterier
Indsamling af bilbatterier
Indsamling af industribatterier
Indsamlingsmål og indberetning
Kollektive ordninger og tildelingsordninger
Fjernsalg af batterier

Definition af batterier
Oplysnings- og informationskampagner
Mærkning og vejledning samt udtagning af batterier
Ikrafttrædelse af lovforslaget og efterfølgende bekendtgørelse
Ophævelse af godtgørelsesordningen for Nikkel-Cadmium-batterier (NiCd-batterier)
Øvrige kommentarer

I det følgende gennemgås de forskellige synspunkter, som høringssvarene anfører i forhold til de ovennævnte punkter og Miljøstyrelsens kommentarer hertil. Ønskes der detaljerede oplysninger om høringssvarenes indhold, henvises der til de fremsendte høringssvar.

Etablering af organisation til registrering af producenter

Affald Danmark, Batteriforeningen, COOP Danmark, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, DI, Elretur, HTS Arbejdsgiver og Erhvervsorganisation, IT-branchen, ITEK, Konkurrencestyrelsen og WEEE-system udtrykker sig positiv overfor tanken om at etablere et fælles system for producentansvar for affald af hhv. batterier, biler og elskrot svarende til det nuværende WEEE-system. Flere af parterne bifalder, at man benytter sig af de erfaringer, der allerede er opbygget i det nuværende WEEE-system og tillige opnår stordriftsfordele. Konkurrencestyrelsen påpeger, at der skal være en klar adskillelse mellem de kollektive ordninger og den systemansvarlige organisation (den fælles producentansvarsorganisation) og at denne organisation skal pålægges fortrolighed af hensyn til forretningshemmeligheder.

Returbat udtrykker betænkeligheder om et nyt registrerings- og kontrolsystem, i tilstrækkeligt omfang i den nye organisering giver tilstrækkelige kontrolmuligheder i forhold til den nuværende kontrol via Skat.

De danske Bilimportører udtrykker deres skepsis mht. at oprette et fælles system for producentansvar for biler, elskrot og batterier, idet produkttyperne er meget forskellige og det derfor kan være forskelligt hvordan producentansvaret i praksis håndteres mest hensigtsmæssigt. DDB mener derfor at organiseringen af producentansvaret for biler skal fastholdes, som det fremgår af bek. 1708 af 20. december 2006.

WEEE-system påpeger nødvendigheden af at have sikret et finansieringsgrundlag allerede inden den nye producentansvarsorganisation etableres. Konkurrencestyrelsen påpeger, at ved anvendelse af en fælles producentansvarsorganisation skal omkostninger til drift deles forholdsmæssigt mellem WEEE-, bil- og batteriproducenter.

3F anfører, at det er vigtigt at der tages hensyn til arbejdsmiljø og forventer, at der medtages arbejdstagerrepræsentanter i de bestyrelser, der skal nedsættes ifølge lovforslaget.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påpeger, at omkostningerne ved registrering i et fælles producentregister betragtes som en omstillingsbyrde for virksomhederne.

Batteriforeningen og HTS mener ikke det er acceptabelt at WEEE-system skal opkræve gebyrer til dækning af udgifter til offentlig klagesagsbehandling (red.: af afgørelse truffet af WEEE-system).

DI foreslår, at eventuelle fremtidige produktområder også lægges ind under sådant et fælles system, mens Batteriforeningen desuden foreslår et mere dækkende navn eks 'Producenternes Miljøadministration'.

Miljøstyrelsens kommentarer

Størsteparten af høringsparterne er positive overfor en fælles administration. Det fastholdes at etablere et fælles system for administration af producentansvar. De omfattede produkter er forskelligartede, men der er mange forhold, der er fælles for dem. Alle producenter af produkter, der er omfattet af producentansvarsreglerne, skal registreres. Der er bl.a. stort sammenfald af producenter/importører af elektroniske produkter og batterier. Mange Bilimportører bliver i øvrigt også fremover importører af bilbatterier, og det må dermed være mest enkelt også for bilimportørerne kun at skulle lade sig registrere et sted. Det vurderes at give den mest ensartede sagsbehandling kun at oprette én ekstern privat organisation til varetagelse af de administrative opgaver i forbindelse med den praktiske gennemførelse af producentansvaret. Der er i øjeblikket ikke udarbejdet en tildelingsordning for biler, da skrotbilerne i form af jern og andre dele har en positiv værdi, der reelt finansierer miljøbehandlingen af biler. Bilimportørerne sikrer via aftaler med autoophuggere, at alle kan komme af med sin bil gratis. Selv om der ikke skal udarbejdes en tildeling af biler skal producenterne registreres. Det er et direkte krav i bilskrot direktivet og Danmark skal sikre en regulering, hvor bilerne kan afleveres til miljøbehandling gratis, også selv om bilerne ikke har en positiv værdi.

Det fremgår direkte af lovens tekst, at interesseorganisationer og brancheorganisationer på området vil blive anmodet om at indstille et medlem til bestyrelsen. Dette vil også omfatte relevante forbrugerorganisationer, hvilket er tilføjet i bemærkningerne efter at lovforslaget har været i høring. Miljøministeriet er enig med 3F i, at det er vigtigt at der tages hensyn til arbejdsmiljø. Bestyrelsen skal tilrettelægge de overordnede linier for den praktiske administration af producentansvaret, og har ikke noget at gøre med den krav til den konkrete håndtering af affaldet. Det er ikke besluttet, hvilke organisationer ministeren vil anmode om at udpege et medlem til den kommende bestyrelse.

I forhold til Returbats betænkeligheder ved nyt registrerings- og kontrolsystem henvises til afsnit om håndhævelse.

Der er klageadgang til Miljøministeriet for de afgørelser, som bliver truffet af den private organisation. Klagesagerne bidrager til retningslinier for den sagsbehandling og de beslutninger, som den private organisation tager. Derfor er det relevant fortsat at reservere muligheden for, at klagesagsbehandling kan finansieres via de gebyrer, der indbetales til den private organisation. Miljøministeriet er enig i, at der bør findes et nyt navn til den private organisation.

Miljøstyrelsen er enig i, at det er vigtigt at tage højde for finansieringsbehovet for den opstart af administration af den nye producentansvarsorganisation, pt. kaldet den private organisation.

Indsamling af batterier

Konkurrencestyrelsen bemærker, at der skal være mulighed for at etablere private tilbagetagningsordninger og at man i den sammenhæng bør sikre, at producenter af 'økonomisk tunge' batterier ikke overvælter omkostningerne på producenter af batterier, der har en positiv markedsværdi.

Miljøstyrelsens kommentarer

Lovforslagets opdeling i bærbare, bil- og industrielle batterier medfører, at problemet med overvæltning af omkostninger fra økonomisk tunge batterier til batterier med positiv værdi bliver minimeret. For de bærbare batterier vil den mest effektive indsamling være at indsamle alle batterierne samlet, hvorefter de bliver udsorteret i forhold til, hvordan de skal genvindes. Såfremt producenterne skulle ønske at fordele byrderne til oparbejdning imellem sig i forhold til kemisk sammenhæng og økonomi, er lovforslaget ikke en hindring for dette.

Indsamling af bærbare batterier

Affald Danmark, Batteriforeningen, Dansk Erhverv, DI, Forbrugerrådet, HTS, IT-branchen, ITEK, KL og RenoSam udtrykker en positiv holdning til en kommunal indsamling af de bærbare batterier. Flere af parterne, herunder Affald Danmark, Batteriforeningen, Dansk Erhverv, DI, Forbrugerrådet, HTS, KL, RenoSam udtrykker, at det vil være den mest effektive måde at indsamle denne kategori af batterier. HTS mener desuden, at det er positivt, at forbrugerne fortsat kan anvende allerede eksisterende systemer, så der ikke skabes forvirring. Batteriforeningen, COOP Danmark og Dansk Erhverv udtrykker tilfredshed med at detailleret ikke pålægges at etablere egne indsamlingsordninger.

DI, IT-branchen og ITEK udtrykker tilfredshed med overensstemmelsen med indsamlingssystemet for WEEE-produkter. RenoSam gør opmærksom på, at batterier der indsamles med dagrenovationen, ikke ender på en genbrugsplads, men oftest på vognmandens adresse. Der vil derfor være behov for at indsamle batterier fra disse adresser også. Det er RenoSams holdning, at dette skal gøres for batteriproducenternes regning. Batteriforeningen forventer, at producenterne overtager ansvaret for batterierne ved afhentning på en affaldsstation, hvilket med fordel kunne fremgå af bekendtgørelsen. Elretur lægger vægt på, at indsamlingen af batterier integreres i de eksisterende ordninger for elskrot således, at producenternes indsamlingssteder bliver de kommunale genbrugspladser. Hvis ikke den eksisterende logistik anvendes, vil det være en væsentlig byrde for producenterne og den fælles producentansvarsordning, mens Elretur mener, at det ikke vil være en væsentlig meromkostning for kommunen at sikre, at batterierne kommer til genbrugspladserne.

RenoSam kan tilslutte sig den formulering i lovtæksten, der beskriver at kommunerne '...skal etablere ordninger f.eks. i form af husstandsindsamling, opstilling af batterikuber eller lignende..' og foreslår denne videreført til bekendtgørelsen. Affald Danmark og KL gør opmærksom på, at der bør være en høj grad af metodefrihed for kommunerne til at tilrettelægge indsamling af brugte batterier, således, at batteriindsamlingen kan integreres med den øvrige affaldslogistik. Batteriforeningen er enig heri.

Forbrugerrådet mener, at en kommunal indsamling skal suppleres med en indsamling via forhandlere af batteriforbrugende apparater således, at det er nemt for forbrugeren at skille sig af med de udtjente batterier.

Forbrugerrådet gør særligt opmærksom på, at det er vigtigt at se på sikkerheden ift. Børn, hvis kommunerne etablerer en husstandsindsamling således, at børn ikke har adgang til de brugte batterier. Ligeledes foreslår Batteriforeningen, at der skal være forbud mod, at skoler og biblioteker involveres i batteriindsamlingen.

R98 gør opmærksom på, at der ved indsamling af bærbare batterier i Storkøbenhavn ofte afleveres bilbatterier til de indsamlingsordninger, der er i dette område. Bilbatterierne udgør ca. 10% af den samlede mængde batterier. R98 udtrykker bekymring, hvis disse batterier ikke fremover kan tages med ved indsamling af de bærbare batterier.

Rigsrevisionen gør opmærksom på, at direktivet foreskriver, at bærbare batterier indsamles via en distributørordning, medmindre en vurdering viser, at direktivets miljømålsætninger opnås lige så effektivt ved alternative eksisterende ordninger. RR påpeger, at sådanne vurderinger skal offentliggøres, og at kravet om offentliggørelse, og hvor denne finder sted, skal beskrives i lovforslaget.

Dansk Byggeri nævner, at udbud af de indsamlede batterier skal ske så markedsbaserede vilkår sikres.

Miljøstyrelsens kommentarer

Det fremgår af hørings svarene, at der er konsensus om, at de bærbare batterier indsamles via kommunale indsamlingsordninger, mens der er delte meninger om hvorfra producenterne rent fysisk skal overtage ansvaret for batterierne. Det er Miljøministeriets forventning, at batterierne vil blive samlet på genbrugsstationerne sammen med WEEE-affald, samt på omlastestationer eller indsamlingssteder for andet kommunalt indsamlet affald og at producenterne indsamler batterierne herfra. Som udgangspunkt vil det være kommunerne der definerer indsamlingsstederne, men disse skal leve op til nogle nærmere definerede krav, som vil blive fastsat i den kommende bekendtgørelse.

Der lægges op til, at kommunerne gives metodefrihed til at indsamle batterierne, men at indsamlingen skal sikre en høj indsamlingseffektivitet. Indsamlingen kan således omfatte en eller flere metoder og kan eksempelvis være husstandsindsamling, indsamling med storskraldsordninger, miljøbil, via detailledet, institutioner mv. Forbrugerrådet, Batteriforeningen og R98 kommer dog med relevante pointer om sikkerhed i forhold til børn og korrekt håndtering af 'vildfarne' bilbatterier. Kommunerne bør i deres tilrettelæggelse af batteriindsamling tage højde for disse aspekter, således at *alle* batterier indsamles og håndteres sundheds, sikkerheds- og miljømæssigt forsvarligt.

Rigsrevisionens kommentarer, om pligten til at offentliggøre en vurdering af den valgte models effektivitet, vil blive efterkommet i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelse. Vurderingen vil blive offentliggjort på Miljøstyrelsens hjemmeside. EU Kommissionen vil blive orienteret herom ved notifikation af direktivets implementering.

Ansvaret for de indsamlede batterier vil være producenternes. Den videre håndtering af batterierne vil foregå i privat regi og vil derfor ikke være omfattet af reglerne om offentligt udbud. Det må forventes at valg af behandler vil foregå på markedsmæssige vilkår.

Finansiering af indsamling af bærbare batterier

Rigsrevisionen stiller sig tvivlende overfor en finansieringsmodel, hvor den kommunale indsamling finansieres ved DUT-kompensation. Det er Rigsrevisionens opfattelse, at producenterne skal finansiere, de udgifter der opstår allerede ifm. indsamlingen af batterierne fra slutbrugerne (jf. art. 8 stk. 1 og 2 i direktivet) og ikke først i forbindelse med den videre behandling, efter at batterierne er modtaget på de kommunale indsamlingspladser. Rigsrevisionen anbefaler således, at tvivlen om rækkevidden af direktivets bestemmelser om finansiering (art. 16) afklares.

Batteriforeningen giver udtryk for, at den primære indsamling ikke er omfattet af producentansvaret og derfor ikke skal finansieres af producenterne.

Affald Danmark, KL og RenoSam problematiserer lovforslagets finansieringsmodel for de bærbare batterier, hvor kommunerne bliver DUT-kompenseret for den primære indsamling indtil det kommunale indsamlingssted, hvorefter producenterne tager over. Organisationerne påpeger, at DUT-kompensationen sker i forhold til en fastlagt fordelingsnøgle mellem kommunerne. Denne nøgle tager ikke hensyn til forskelle i infrastruktur kommunerne imellem eller lokale initiativer til at sikre en høj indsamlingseffektivitet; eksempelvis kampagner eller en kombination af flere metoder til at indsamle batterierne. Organisationerne spørger, om sådanne lokale løsninger i givet fald vil kunne delfinansieres via affaldsgebyrerne og anmoder om en konkret anvisning fra Miljøstyrelsen.

KL og RenoSam mener, at DUT-kompensationen er i modstrid med den politiske aftale om affaldssektoren som blev indgået mellem Regeringen og forligspartierne i 2007. Af denne aftale fremgår

det, at al affaldshåndtering skal gebyrfinansieres. En delvis skattefinansiering af affaldsindsamlingen vil desuden modvirke gennemsigtighed i affaldsgebyrerne. Yderligere påpeger RenoSam, at den primære indsamling af WEEE-affald finansieres via det kommunale renovationsgebyr. RenoSam udbeder sig derfor en forklaring på, hvorfor de to ordninger skal finansieres forskelligt. DI er af den overbevisning, at finansiering af indsamlingen bør følge den model, der er valgt for elskrot. KL og RenoSam stiller spørgsmålstejn ved om DUT-finansieringen er i overensstemmelse med § 48 i miljøbeskyttelsesloven (om kommunale gebyrer).

Affald Danmark og RenoSam udtrykker desuden bekymring for, at kommuner, der allerede i dag på frivillig basis indsamler batterier, vil blive økonomisk straffet ved en DUT-kompensering, idet DUT kun gives til pålagte mer-opgaver. Der henvises her til formuleringer i Miljøstyrelsens følgebrev af 13. december 2007 ifm. den økonomiske høring af lovforslaget.

Affald Danmark nævner, at der skal udarbejdes et bedre grundlag i form af indsamlingspotentiale, indsamlingsprocent for enkeltområder samt koordineres informationsaktiviteter, for at have et grundlag for den statslige finansiering af den kommunale indsamling. Ligeledes gør Affald Danmark opmærksom på, at udgifterne ikke vil være statiske.

RenoSam påpeger, at direktivets regler, om at slutbrugeren ikke må pålægges betaling når de skiller sig af med batterierne, skal sikre, at slutbrugeren ikke har et økonomisk incitament til at undlade at aflevere batterierne til en indsamlingsordning. Dette formål opfyldes i fuldstændigt samme grad ved at lade slutbrugeren betale et årligt affaldsgebyr, som ved at slutbrugeren betaler for indsamlingen over skatten. Såfremt slutbrugeren ikke må pålægges betaling for indsamlingen, er den eneste mulighed at pålægge producenterne/importørerne betalingen.

KL og R98 nævner, at det i mange tilfælde ikke vil være muligt – eller i bedste fald meget bureaukratisk – at opgøre udgifterne til indsamling af batterier særskilt, da batterierne oftest bliver indsamlet sammen med andet farligt affald, og der derfor er et fælles gebyr for det hele.

RenoSam fremsender i øvrigt nye tal for omkostningerne ved indsamling, således estimeres omkostningerne til 2-25 kr. pr. husstand pr. år. Desuden gør RenoSam opmærksom på, at der vil være yderligere omkostninger til indsamlingen, hvis producenterne overtager ansvaret ved indsamlingsstederne for WEEE og ikke fra eventuelle vognmænds adresser. Både KL og RenoSam gør opmærksom på at behandlingsudgifter ikke bør modregnes i en DUT-kompensering, da de er finansieret af gebyrer.

Miljøstyrelsens kommentarer

I det udkast til lovforslag, der blev sendt i høring redegjorde Miljøstyrelsen for, at direktivet ikke klart definerede, fra hvilket tidspunkt producenterne har forpligtelse til at foretage indsamling. Det gav efter Miljøstyrelsens opfattelse en mulighed for nationalt at fastlægge organiseringen. Der blev således i høringsudkastet lagt op til, at kommunerne foretager indsamling fra borgeren og indtil de kommunale indsamlingssteder. Det blev foreslået at lade denne indsamling finansiere af staten via en DUT-forhandling med kommunerne.

Miljøstyrelsen har skrevet til Kommissionen med henblik på, at få afklaret om en sådan model er i overensstemmelse med direktivet, hvis kommunens del af indsamlingen finansieres af enten kommunen via gebyr betalt af borgerne eller af staten via en DUT-forhandling.

Kommissionen har den 24. januar 2008 kortfattet svaret, at Kommissionen mener, at slutbrugeren ikke må opkræves et beløb for indsamlingen af batterier. Kommissionen fremhæver endvidere art.

16, hvoraf det fremgår, at producenter skal finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling af bærbare batterier. Kommissionens svar tager ikke stilling til de forskellige fortolknings-elementer, som Miljøstyrelsen rejste i sit brev. Kommissionens svar tager således heller ikke direkte stilling til, om kommunerne må finansieres af staten via en DUT-forhandling. Det må dog konkluderes, at det er Kommissionens opfattelse, at direktivet skal forstås således, at producenterne skal finansiere alt, inklusiv den første del af indsamlingen som foretages af kommunen. På den baggrund vælger Miljøministeriet at foreslå en løsning, hvor producenterne skal betale kommunerne for den indsamling, som kommunerne foretager.

På baggrund af Kommissionens svar afholdt Miljøstyrelsen d. 29. januar et ekstra høringsmøde, hvor Affald Danmark, Batteriforeningen, Dansk Erhverv, DI og RenoSam deltog. På mødet fremlagde Miljøstyrelsen Kommissionens svar og muligheden for at indarbejde en ny finansieringsmodel i lovforslaget, hvor producenterne finansierer en kommunal indsamling. Der blev på mødet meget klart udtrykt bekymring for, om en sådan model ville influere på modellen for indsamling af elskrot, og hvorledes disse to modeller skulle passe sammen. Batteriforeningen udtrykte modstand mod en sådan finansieringsmodel.

Den valgte løsning, hvor producenter finansierer den kommunale indsamling anses at være i overensstemmelse med den politiske aftale om organiseringen af affaldsområdet. I aftalen er der taget stilling til, at den kommunale affaldshåndtering skal gebyrfinansieres i modsætning til skattefinansiering.

Indsamling af bilbatterier

De Danske Bilimportører og MOKANA udtrykker stor tilfredshed med den eksisterende Returbat-ordning for bilbatterier og foretrækker, at dette system fastholdes.

Returbat stiller sig uforstående overfor, at deres eksisterende ordning for indsamling af blybatterier ikke kan opretholdes i sin nuværende form, og at deres erfaring med organisering af indsamling af blybatterier gennem 15 år ikke bliver tilgodeset.

ReturBat anmoder om, at en del af de midler, som er akkumuleret i gebyrpenge i den eksisterende ReturBat-ordning reserveres til formål, der angår implementering af direktivets bestemmelser for så vidt angår blyakkumulatorer. Pengene skal anvendes til administrative omstillinger til den nye regulering (1-2 mio. kr.) samt materiel til indsamling af batterierne (2-3 mio. kr.). Desuden anmoder ReturBat om, at der reserveres penge til administration af en ReturBat-ordning, som er tilpasset de ændringer, der forårsages af den kommende bekendtgørelse (4 mio. kr. over 5 år) med henvisning til at Miljøstyrelsen i tillægsaftale af 1. august 1996 til § 10 aftalen (J.nr. M 3048-0030) anfører, "at ordningens midler i sagens natur alene må anvendes i overensstemmelse med ordningens formål". Endelig anmoder ReturBat om, at der reserveres et beløb til oprydning ved udfasning af brug af blyakkumulatorer (10-15 mio. kr.) eller i tilfælde af at blypriserne falder (9 mio. kr.)

ReturBat påpeger desuden at det vil være konkurrenceforvridende blandt udbydere, når salgssteder for blyakkumulatorer ikke længere vil være forpligtet til at modtage brugte blyakkumulatorer (red: hvis blypriserne falder).

Miljøstyrelsens kommentarer

Miljøstyrelsen anerkender, at Returbats indsamling af blyholdige batterier har fungeret effektivt gennem mange år. På grund af direktivets opdeling i bærbare, bil og industribatterier frem for opdeling efter batteriernes kemiske indhold, anser Miljøstyrelsen det ikke for muligt at fastsætte en regulering, der opretholder Returbat i den nuværende form. Miljøstyrelsen anser det dog for realistisk, at

store dele af ordningen kan videreføres dels via regulering dels via privatretslige aftaler mellem markedet aktører.

Miljøministeriet er i gang med at undersøge, hvordan de akkumulerede gebyrmidler fra markedsføring af blybatterier kan finde anvendelse. Ministeriet vil inddrage høringssvaret fra Returbat i denne undersøgelse.

Miljøstyrelsen er ikke enig med Returbat i, at det er et problem i blandt udbydere, når salgssteder ikke længere er forpligtet til at modtage brugte blyakkumulatorer. Alle producenter og importører er omfattet af producentansvaret. Hvis det bliver nødvendigt at udarbejde en tildelingsordning, vil alle importører blive ansvarlig for at tilbagetage og håndtere de brugte batterier, hvilket vil ske i forhold til deres markedsandel. Dette gælder uanset om en distributør også selv er importør.

Indsamling af industribatterier

Dansk Erhverv mener, at reglerne for hvordan producentansvaret for industribatterier skal indrettes er meget løst beskrevet i lovforslaget og at der er behov for at inddrage leverandører og oparbejderne i at konkretisere forslaget på dette punkt.

Elretur ser en fare for, at batterier der har været anvendt til industrielt brug vil blive indleveret på de kommunale genbrugspladser. I sådan en situation vil producenterne af disse batterier ikke komme til at løfte deres del af omkostningerne ved håndtering og behandling af disse batterier, omkostningerne vil i stedet blive båret af producenterne af de bærbare batterier. For at undgå denne situation anbefaler Elretur, at myndighederne overvåger de industrielle batteriproducenters indsamlingsresultater.

Batteriforeningen forstår art. 16 i direktivet således, at det er muligt for sælgeren af et industribatteri at tage betaling for at tage det brugte batteri tilbage, dette fremgår ikke af lovbemærkningerne.

Miljøstyrelsens kommentarer

Miljøstyrelsen har i høringsperioden og efterfølgende afholdt møder både med affaldsbehandlere og producenter af bærbare og industrielle batterier. Der er et udbredt ønske fra begge parter om at gennemføre et så simpelt system som muligt.

Små industrielle batterier forventes i stort omfang at blive indsamlet således, at de vil blive sammenblandet med de bærbare batterier i affaldshåndterings indsamlingsled. Det vil være praktisk umuligt og administrativt byrdefuldt at skulle holde disse to kategorier adskilt. Derfor er det i forlængelse af høringen besluttet at opdele de industrielle batterier i små og store industrielle batterier. Som producent af industrielle batterier bliver man pligtig til at registrere de små og store industrielle batterier i to forskellige kategorier hos den private organisation. Den private organisation vil lægge mængden af bærbare batterier og små industrielle batterier sammen og udarbejde en tildelingsordning for alle producenter, der har registreret batterier i de to kategorier. Således sikres det, at det ikke bliver producenter og importører af de bærbare, der kommer til at betale for affaldshåndteringen af de små industrielle batterier. Producenten vil dog have mulighed for at oprette en individuel ordning baseret på en 1-til-1 tilbagetagningsordning og få godtgjort den mængde der indsamles via denne metode i tildelingen for den kommende periode.

Producenter af store industrielle batterier er forpligtet til at tage disse tilbage i en 1-til-1 tilbagetagningsordning. Det vil sige producenter skal tage de batterier tilbage, som de oprindeligt har solgt, eller de skal ved salg af nye store batterier tage slutbrugerens gamle batterier retur. Udgangspunktet er, at dette skal ske uden omkostninger for slutbruger.

Ifølge artikel 16 stk. 5 i direktivet har producenten af et industrielt eller et bilbatteri til erhvervsmæssig brug mulighed for at indgå en aftale med brugeren om en finansieringsordning som fraviger fra art. 16 stk. 1. Baggrunden for dette er, at der er tale om to erhvervsdrivende, og det har ikke været tanken at direktivet og den danske regulering skal fratage dem deres aftalefrihed. Såfremt der ikke aftales noget er udgangspunktet som beskrevet ovenfor, at producenten skal tage batteriet tilbage uden beregning. Dette er blevet klargjort i bemærkningerne til lovforslaget.

Indsamlingsmål og indberetning

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan ikke vurdere omfanget af den byrde virksomhederne pålægges ved at skulle opgøre mængden, type og kemisk sammensætning af batterier, der er markedsført, tilbagetaget, genvundet, nyttiggjort eller eksporteret. E & S påpeger dog, at virksomhedernes forpligtelse, til at indberette mængden af batterier de markedsfører på basis af vægt, er mere byrdefuld for virksomhederne, end hvis de kunne indberette på basis af antal. På den baggrund anbefaler Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at virksomhederne får mulighed for at indberette til det kollektive system i antal hvorefter systemet eller myndighederne omregner til vægt.

E & S anbefaler, at Miljøstyrelsen overvejer fordelene ved, at indberetning kan ske ved hjælp af en intelligent digital løsning. Endelig påpeger E&S, at selvom de kollektive ordninger overtager en del af forpligtelserne, vil oplysningspligten stadig blive medregnet som en administrativ byrde for virksomhederne.

DI og ITEK er generelt modstander af, at de danske indsamlingsmål sættes højere end direktivets mål. Dansk Erhverv og DI mener, at højere mål kun kan gennemføres, efter at en grundig cost-benefit analyse har vist, hvilke byrder det vil påføre erhvervslivet. Forbrugerrådet mener, at Danmark skal gå forrest med langt højere mål end de i direktivet fastsatte og foreslår en bonusordning for producenter der opnår særligt høje indsamlingstal.

Miljøstyrelsens kommentarer

Miljøstyrelsen anerkender Erhvervs- og Selskabsstyrelsens spørgsmål om, hvor byrdefuld indberetningen er for virksomhederne. Miljøstyrelsen vil dog, med baggrund i den fælles beslutning i EU om at opgørelsen af markedsførte mængder skal angives på basis af vægt fastholde et system, hvor producenterne skal indberette de markedsførte mængde i kg. Producenten må være den, der er nærmest til at vide hvad et produkt vejer. Der vil opstå for store usikkerheder i tildelingen hvis ikke producenten selv indberetter vægten.

Det nuværende WEEE-system arbejder løbende med at udvikle og forbedre indberetningssystemerne for producenterne/importørerne. Producenterne kan allerede nu selv foretage registreringer af sig selv om mængder på WEEE-systems hjemmeside.

Der er ikke fastsat direkte indsamlingsmål i den danske regulering. Der er fastsat krav til slutbrugernes mulighed for at komme af med de bærbare batterier, som lever op til direktivets krav, og det forventes på denne baggrund, at Danmark vil leve op til de indsamlingsmål, som direktivet foreskriver. Det betyder, at der fra 2012 som minimum skal opnås en årlig indsamling på 25 % af de bærbare batterier og at kravet til indsamlingen i 2016 som minimum skal være 45 %. Der skal således foretages en årlig opgørelse af de opnåede indsamlingsprocenter. I den kommende bekendtgørelse forventes der at blive fastsat mål for indsamlingsprocenter af bærbare batterier, som er højere end de mål direktivet fastsætter. Den årlige opgørelse kan anvendes til at følge op på de politiske målsætninger. Såfremt der skal vedtages nye krav til kommunernes indsamling, forventes det, at beslutningen vil ske på baggrund af analyser og vurderinger af øgede byrder og udgifter i forhold til

forventede øget indsamling. Miljøministeriet er således enig med DI og Danske Erhverv i, at der ikke uden videre fastsættes højere indsamlingsmål.

Kollektive ordninger og tildelingsordninger

Konkurrencestyrelsen støtter muligheden for at etablere kollektive ordninger, men udtrykker bekymring for, om de kollektive ordninger kan modtage fortrolige oplysninger fra producenterne, idet det kan medføre at disse oplysninger udveksles mellem konkurrenter. Konkurrencestyrelsen foreslår, at oplysningerne gives direkte til den systemansvarlige organisation (den fælles producentansvars ordning).

Elretur mener, at lovforslaget giver ministeren for vide beføjelser til at regulere en privat forenings organisering, da dette må være forbeholdt foreningens medlemmer at bestemme. Elretur accepterer dog, at ministeren fastsætter regler om, at foreningen skal være åben for alle.

WEEE-system foreslår, at man anvender samme princip for tildeling, som der bliver anvendt for WEEE-affald, således at tildelingen sker på basis af indberetninger om markedsførte mængder i det år der ligger *forud* for tildelingsperioden. Elretur derimod bifalder lovforslagets fortolkning af tilbagetagningspligten, som baseres på markedsandelene fra det år, hvor batterierne indsamles, og anbefaler at efterreguleringsmetoden så vidt muligt direkte beskrives i bekendtgørelsen

WEEE-system foreslår, at man sammenskriver bestemmelserne om kollektive ordninger for de tre producentansvarsområder, batterier, biler og WEEE, således at loven bliver mere konsekvent. Endvidere anfører WEEE-system, at det bør fremgå klart af loven, at en kollektiv ordning kan stille sikkerhed på vegne af sine medlemmer.

Elretur mener ikke, at det bør overlades til den private organisation, at vurdere, hvornår en kollektiv ordning har stillet passende sikkerhed. Elretur mener, at det bør fremgå direkte af loven, hvornår der er stillet passende sikkerhed.

De Danske Bilimportører finder ikke, at der er behov for at etablere en tildelingsordning for bilbatterier eller for person og varebiler på nuværende tidspunkt, da disse har en positiv markedsværdi. Skulle det blive nødvendigt med en tildelingsordning vil de foretrække, at der bliver oprettet en bilspecifik organisation; 'Bilretur-System'.

Miljøstyrelsens kommentarer

Lovforslaget giver hjemmel til at udarbejde regler for de kollektive ordninger. Disse regler skal alene sikre, at de kollektive ordninger kan leve op til deres producentansvar og at de almindelige konkurrenceretlige regler bliver efterlevet herunder, at der er lige adgang til at deltage i ordningerne, og at ordningerne ikke må give mulighed for, at der udveksles fortrolige oplysninger mellem konkurrenter. Der er således ikke grund til at kræve, at de enkelte producenter skal indberette de årlige markedsførte mængder direkte til den private organisation. Det vil efter Miljøministeriets opfattelse være unødigt byrdefuldt for virksomhederne, idet de så skal indberette de samme oplysninger parallelt til både den private organisation den kollektive ordning, hvis de er medlem af en sådan.

De detaljerede kommentarer om udarbejdelse af årlige tildelinger vil blive inddraget i udarbejdelsen af den opfølgende bekendtgørelse.

Lovforslaget er efter høringen tilrettet således, at reglerne om de kollektive ordninger er samlet i en bestemmelse. Reglerne om sikkerhedsstillelse vedrører kun elektronikområdet. I elskrotbekendtgørelsen fastlægges med hjemmel i den eksisterende § 9 k, stk. 1, præcise krav til, hvornår der er

stillet passende sikkerhed. WEEE-system afgør på baggrund af elskrotbekendtgørelsens detaljerede regler, hvornår en kollektiv ordning kan fritages for sikkerhedsstillelse. Loven er ligeledes præciseret således, at det tydeligt fremgår, at en kollektiv ordning kan stille sikkerhed på vegne af sine medlemmer.

Fjernsalg af batterier

Batteriforeningen og Konkurrencestyrelsen rejser problematikken med fjernsalg af batterier ex. via internettet. Konkurrencestyrelsen påpeger, at virksomheder der ikke har forretningssted i Danmark, men sælger direkte til en slutbruger i Danmark, kan have en økonomisk fordel i forhold til danske virksomheder. Konkurrencestyrelsen anbefaler, at det vurderes i hvilket omfang virksomheder i Danmark stilles ringere i konkurrencen med virksomheder udenfor Danmark. Batteriforeningen og HTS giver udtryk for, at batterier, der sælges til en slutbruger, skal være omfattet af lovforslaget således at alle batterier, der erhvervsmæssigt er bragt ind over landets grænser, skal være omfattet af den danske batteriregulering. Batteriforeningen mener desuden, at batterier, der er indført af private, skal omfattes af reglerne for indsamling og genanvendelse. HTS påpeger, at det er vigtigt at batterireglerne ikke hindrer varernes frie bevægelighed

Miljøstyrelsens kommentarer

I modsætning til WEEE-direktivet er der ikke medtaget bestemmelser i batteridirektivet om fjernsalg. På den baggrund har Miljøstyrelsen valgt ikke at udarbejde nationale regler om dette. Hvis det viser sig at medføre en ulig konkurrence, at disse udenlandske virksomheder ikke skal registreres, bør det overvejes på et senere tidspunkt at foreslå regler om dette. Det skal dog bemærkes, at der ved forsendelser af køb over internettet skal betales porto + evt. told af forsendelsen, hvilket er med til at modvirke en eventuel konkurrencefordel.

Alle batterier indført i Danmark også af private er selvfølgelig omfattet af reglerne om indsamling og genanvendelse.

Definition af batterier

Batteriforeningen, Dansk Erhverv og HTS udtrykker utilfredshed med definitionerne for de bærbare og de industrielle batterier, idet det i praksis ikke vil være muligt at skelne de to kategorier fra hinanden. Batteriforeningen og HTS foreslår, at man supplerer definitionerne med en vægtgrænse for at eliminere tvivlstilfældene, mens Dansk Erhverv påpeger, at de danske supplerende forklaringer (red: i lovforslaget) ikke er i overensstemmelse med definitionerne i direktivet. Dansk Erhverv mener, der er behov for en fælles EU afklaring på dette punkt.

Miljøstyrelsens kommentarer

Det er væsentligt at pointere, at et batteri ikke er et industrielt batteri, blot fordi det har været anvendt i industrien eller i et erhverv. Batteriet skal være specielt designet til et industrielt formål for at kategoriseres som et industrielt batteri. En del af de batterier, der anvendes i industri eller erhverv, skal derfor kategoriseres som bærbare eksempelvis batterier i mobiltelefoner, computerudstyr, batteridrevet håndværktøj m.m. Dette er tydeliggjort i lovforslagets bemærkninger.

Miljøstyrelsen har undersøgt mulighederne for at indføre en vægtgrænse for at skelne mellem de bærbare og de industrielle batterier. Dette vil ikke være i overensstemmelse med definitionerne og vil medføre en fejlimplementering af direktivet. Definitionen af industrielle batterier i lovforslaget er baseret på den engelske version af direktivet. De danske supplerende bemærkninger klargør blot, at de batterier, der ikke er forseglede, vil være industrielle batterier. Forseglede batterier vil være bærbare – eller hvis de udelukkende er designet til industrielle formål – vil de være industrielle batterier. Miljøstyrelsen har flere gange overfor EU rejst problemstillingen med afgrænsningen mellem

definitionerne af de bærbare og de industrielle batterier og vil fortsat arbejde for en fælles forståelse i hele EU af disse begreber.

For at gøre det muligt, at hver producent løfter sin del af producentansvaret i affaldshåndteringen, vil lovforslaget blive tilpasset således, at producenter af industrielle batterier ved indberetning af markedsførte mængder skal angive, hvorvidt batterierne er 'små' industrielle eller 'store' industrielle batterier. Denne opdeling skal ske af hensyn til indsamling af batterierne (se indsamling af industrielle batterier). Det vil ligeledes være op til den enkelte producent at angive, om hans batteri er et 'lille' industrielt batteri eller et bærbart batteri. Den fælles producentansvarsordning (svarende til det nuværende WEEE-system) vil kunne vejlede og i tvivlstilfælde træffer organisationen den endelige afgørelse. Denne afgørelse vil kunne ankes til Miljøstyrelsen.

Oplysnings- og informationskampagner

Batteriforeningen og HTS bemærker, at det vil være en fordel, hvis producenteres forpligtelse til at gennemføre oplysningskampagner løftes ved, at alle producenter forpligtes til at betale et gebyr til WEEE-system, som får en koordinerede rolle ift. at gennemføre kampagnerne. DI tilslutter sig også, at WEEE-system kan have en koordinerende rolle, men påpeger samtidig fordelene ved en koordineret indsats mellem producenter og kommuner, hvor kommunernes informationskanaler ift. borgerne også tages i anvendelse. Batteriforeningen finder det negativt, at skabe rum for at producenterne kan gennemføre hver deres kampagne.

Batteriforeningen bemærker, at kommunerne bør forpligtes til at anvende fælles logo og kampagnemateriale, som er i overensstemmelse med den landsdækkende kampagne producenterne skal gennemføre. Dansk Erhverv påpeger vigtigheden af at involvere de kollektive ordninger og helst også myndighederne i oplysningsaktiviteterne, og at det er vigtigt, at det bliver enkelt at opfylde kravene til produktinformation for ikke at fordyre produkterne.

Forbrugerrådet bifalder, at producenterne forpligtes til at oplyse forbrugerne om miljø- og sundhedsforhold ved batterierne, og påpeger, at mange forbrugere i dag ikke er klar over, hvad de skal gøre ved deres udtjente batterier.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vurderer, at kravet om at producenterne afholder offentlige oplysningskampagner vil medføre store omstillingsbyrder samt løbende byrder. Størrelsen af de løbende byrder vil afhænge af den konkrete udformning af kravene samt hyppigheden af de løbende kampagner. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen anbefaler, at dette tages i betragtning ved den nærmere udformning af reglerne.

Miljøstyrelsens kommentarer

Batteriforeningen, HTS og DI kommer med gode forslag, som Miljøstyrelsen vil anbefale bliver fulgt, når producenterne af bærbare batterier skal opfylde deres informationskampagne. Der er valgt en model, hvor hver producent direkte pålægges et ansvar til at gennemføre informationskampagne. Det vil være logisk, at producenterne går sammen om at opfylde denne forpligtelse. Hvis producenterne blev pålagt at opfylde deres forpligtelse ved en betaling til f.eks. WEEE-system, ville det være at anse som en afgift. Det betyder, at beløbet skulle fastsættes direkte i loven. Bl.a. på den baggrund er forpligtelsen pålagt direkte på den enkelte producent. Miljøstyrelsen forventer, at de fleste producenter vil se en fordel i at slå sig sammen om at udarbejde oplysningskampagner. Der vil i bekendtgørelsen blive fastlagt konkrete krav til oplysningskampagnerne. Der lægges op til en effektiv håndhævelse af, om denne forpligtelse efterleves.

Miljøstyrelsen vil selvfølgelig inddrage Erhvervs- og Selskabsstyrelsens anbefalinger ved udformningen af bekendtgørelsen.

Mærkning og vejledning, udtagning af batterier samt markedsføringsbegrebet

Batteriforeningen og COOP Danmark og Legetøjsbranchen påpeger det problematiske i, at kapacitetsmærkning af batterierne skal ske fra september 2009, og at der endnu ikke er udarbejdet regler for denne mærkning. Da batterierne har en lang levetid, betyder det, at en stor mængde batterier allerede er produceret, og at de i givet fald ikke vil leve op til de nye mærkningsregler. COOP Danmark og Legetøjsbranchen påpeger det uhensigtsmæssige i, at to forskellige mærkninger indføres med et års mellemrum (overstreget skraldespand og kapacitetsmærkning). Det vil betyde, at print på batterier og emballage skal ændres to gange. COOP Danmark opfordrer til at man lader de to mærkninger træde i kraft samtidig.

COOP Danmark, Dansk Erhverv og Legetøjsbranchen i Danmark påpeger det uhensigtsmæssige i, at batterier skal være nemme at udtage fra produkter. Dette kommer i konflikt med kravet om, at batteriet ikke må være tilgængeligt, således at småbørn kan tage det ud og komme til at sluge det, eller med krav om at et produkt eksempelvis skal være vandtæt. COOP Danmark og Legetøjsbranchen opfordrer derfor til, at sådanne produktgrupper undtages fra bestemmelsen om udtagbarhed, særligt i produkter til børn under 3 år. Legetøjsbranchen medgiver dog, at nogle produkter vil kunne leve op til kravene ved at konstrueres således, at batteriet kan fjernes ved kyndig voksenhjælp. Branchen ønsker en fælles EU-forståelse af, at batterierne 'uden videre' skal kunne fjernes fra produkterne.

Legetøjsbranchen gør opmærksom på, at ikke alle produkter markedsføres emballeret og at det kan skabe vanskeligheder med mærkning. Branchen opfordrer til, at man anerkender allerede myndighedsgodkendte mærkninger (ex. CE-mærkning) for at undgå ommærkning af disse produkter.

De Danske Bilimportører og Legetøjsbranchen påpeger, at det er vigtigt, at der ikke fastsættes særlige danske regler om vejledning i at fjerne batterierne, men at man får en fælles europæisk tilgang og at sådanne vejledninger gøres så simple som muligt. Legetøjsbranchen opfordrer til, at man koordinerer med vejledning for WEEE-produkter, mens DDB opfordrer til, at man for bilbatterier gør brug af det allerede udviklede IDIS system, som anvendes internationalt.

IT-branchen finder det positivt, at indbyggede back-up batterier ikke kræves udtaget af udtjente produkter.

Forbrugerrådet bifalder en tydelig mærkning på batteriet, hvoraf det fremgår, hvordan batteriet skal bortskaffes.

COOP Danmark, Dansk Erhverv og IT-Branchen stiller spørgsmålstegn ved, om produkter, der allerede er på markedet, er omfattet af reglerne om mærkning og udtagbarhed. COOP Danmark finder med henvisning til RoHS-direktivet, at batterier der er indkøbt før reglerne træder i kraft skal kunne sælges ud.

Dansk Erhverv og IT-branchen stiller spørgsmålstegn ved, hvordan ordet markedsført skal tolkes. De påpeger, at det er en almindelig EU fortolkning, at et produkt er markedsført, når det første gang i EU er tilgængeligt for markedet. Begge organisationer finder, at lovtæksten er indsnævret i forhold til denne EU definition, idet der i teksten står 'markedsført i Danmark'. Det er derfor nød-

vendigt, at det præciseres, at der ikke gælder særlige danske regler for, hvornår produkter er markedsførte.

DI foreslår konkret, at der indføres en overgangsordning for mærkning og krav til udtagbarhed frem til 2012.

Legetøjsbranchen forudsætter, at implementeringen af de nye regler administreres ensartet i hele EU, da distributionslagre for branchen ofte dækker flere lande. Samtidig opfordrer Legetøjsbranchen til, at Danmark aktivt bistår med at fremsætte branchens synspunkt i Den tekniske EU-komité, hvor dette spørgsmål diskuteres.

Miljøstyrelsens kommentarer

Datoerne for mærkningskravene, en overstreget skraldespand, som gælder fra den 26. september 2008 og kapacitetsmærkning som gælder fra den 26. september 2009, er fastsat i direktivet og kan derfor ikke fraviges nationalt. Miljøstyrelsen bemærker yderligere, at kravet vedrørende mærkning af kapacitet, der ikke er fastsat på nuværende tidspunkt, skal fastsættes i Kommissionens tekniske komité, og at Miljøstyrelsen derfor ikke egenrådigt kan fastsætte mærkningskravene på et tidligere tidspunkt end komitéen. Miljøstyrelsen vil dog fremføre overfor EU-kommissionen det u hensigtsmæssige i at datoerne er forskellige, med henblik på at forsinke førstnævnte dato.

For så vidt angår kravet om udtagbarhed, bemyndiger lovforslaget (omformuleret efter høringsperioden) ministeren til at fastsætte regler om, at udstyr, der indeholder batterier, skal konstrueres således, at batterier uden videre kan fjernes. Ligeledes kan ministeren fastsætte regler om forbud mod markedsføring af udstyr, der ikke opfylder dette krav. Det bemærkes hertil, at "uden videre" ikke indebærer, at batteriet skal kunne fjernes, uden at der skal bruges en form for værktøj som fx en skruetrækker, hvis der er tale om legetøj til børn, ure etc. jf. i den forbindelse vejledningspligten, hvorefter udstyr, hvor *batterier er indbyggede*, skal ledsages af en vejledning, der viser, hvorledes batteriet kan fjernes på en sikker måde. Miljøstyrelsen mener derfor ikke, at det er nødvendigt (eller i overensstemmelse med direktivet), at undtage disse former for udstyr fra kravet om let udtagbarhed.

Efter høringsperioden er der ændret i definitionerne for at klargøre, at definitionen af markedsføring udelukkende er medtaget i lovtæksten for at kunne definere 'producenter og importører', for herved at fastlægge hvem der har producentansvaret for så vidt angår tilbagetagnings-, håndterings- og oplysningspligten.

For så vidt angår markedsføringsbegrebet i relation til direktivets regler vedrørende forbud mod markedsføring af batterier og akkumulatorer, der indeholder visse farlige stoffer, samt mærkningsreglerne, har Miljøstyrelsen sammen med andre medlemsstater forespurgt Kommissionen, hvordan begrebet skal forstås. Miljøstyrelsen mener dog, i overensstemmelse med Miljøstyrelsens praksis fra kemikalieområdet, at markedsføringsbegrebet skal forstås således, at markedsføring sker, hver gang et produkt overdrages eller stilles til rådighed til en tredjemand indenfor Fællesskabet / i Danmark og ikke kun første gang, dette sker i Fællesskabet. Direktivet er ikke et ny metode-direktiv og skal derfor ikke fortolkes således, og Miljøstyrelsen mener ikke, at der kan indfortolkes overdragelse og tilrådighedsstillelse *for første gang* i Fællesskabet, når dette ikke direkte er anført.

Miljøstyrelsen er enig i, at det er u hensigtsmæssigt i forhold til miljøet, hvis batterier, der er hjemtaget, ikke kan sælges i Danmark og derfor skal destrueres, alene fordi de ikke opfylder mærkningskravene pr. 26. september 2008. Miljøstyrelsen vil i den forbindelse arbejde for at finde en fælles

løsning på problemet. Det fastholdes, at batterierne skal opfylde kravene til indholdet af farlige stoffer.

Reglerne vedrørende mærkning og forbud mod markedsføring af batterier og akkumulatorer indeholdende visse stoffer fastsættes med hjemmel i lov om kemikalier og alene reglerne om udtagning af batterier og akkumulatorer af udstyr fastsættes i henhold til den foreslåede § 51, stk. 3.

Ikrafttrædelse af lovforslaget og efterfølgende bekendtgørelse

Batteriforeningen, Coop Danmark, Dansk Erhverv, DI, IT-Branchen og Legetøjsfabrikanterne i Danmark udtrykker stor bekymring for ikrafttrædelsestidspunktet for de danske regler. De henviser til, at loven træder i kraft i juni måned 2008 og at reglerne skal gælde fra september 2008. Organisationerne efterspørger en overgangsordning for mærkningsreglerne og for kravet om at batterierne nemt skal kunne udtages af produkterne. Med hensyn til mærkningsreglerne er argumentet, at batterierne har en holdbarhed på op til 7 år. Der er derfor mange batterier, der allerede er produceret og som kan findes i distributionskæden i mange år endnu. Organisationerne finder det miljø- og ressourcemæssigt u hensigtsmæssigt, at disse batterier skal kasseres på grund af manglende mærkning, da disse batterier ikke er mere eller mindre miljøbelastende end dem, der produceres efter at reglerne er trådt i kraft. Det påpeges desuden, at det ikke vil være muligt eller i bedste fald være meget ressourcekrævende at eftermontere mærker især for batterier, der markedsføres i produkter. Med hensyn til udtagbarheden argumenterer Legetøjsbranchen med, at deres produkter bestilles med lange leverancer og at der her oveni skal lægges produktudviklingstiden. Således er produkter til decembersalget 2008 allerede bestilt for flere måneder siden. Branchen argumenterer også her for, at det vil være miljø og ressourcemæssigt u hensigtsmæssigt, hvis disse produkter skal kasseres. Dansk erhverv argumenterer for, at kravet først skal gælde for produkter der *produceres* (MST's kursivering) efter lovgivningens ikrafttræden. IT-Branchen opfordrer til, at der optages forhandlinger med de berørte virksomheders organisationer, for at få fastsat realistiske overgangsordninger for batterier produceret før ikrafttrædelsestidspunktet.

Batteriforeningen, Dansk Erhverv og WEEE-system pointerer, at det ikke er realistisk, at tilpasse en fælles producentansvarsorganisation i perioden fra 15. juni, hvor lovforslaget forventes vedtaget, og til d. 26. september, hvor loven iflg. direktivet skal træde i kraft. WEEE-system peger på en række procedurer, der skal lægges fast, herunder tilrettelæggelse af informationskampagner, ligesom der skal etableres et nyt ledelsessystem med bestyrelse og udpegnings af formand mv.

Affald Danmark, Batteriforeningen, KL og RenoSam gør opmærksom på, at det ikke vil være realistisk at etablere detaljerede regler og organisere borgernære indsamlingsordninger i de enkelte kommuner, givet at lovforslaget træder i kraft 15. juni 2008 og ordningerne skal være på plads d. 26. september 2008. Organisationerne anslår, at kommunerne har behov for en frist på 6 måneder for at kunne etablere et system. Særligt gør RenoSam opmærksom på problemerne med at udbyde opgaven med indsamling af batterierne samt indgå bindende aftaler med entreprenører herom, hvor kommunerne i denne situation vil blive presset af en kort implementeringsfrist. RenoSam foreslår derfor en overgangsordning.

Miljøstyrelsens bemærkninger

Det er foreslået, at loven skal træde i kraft pr. 15. juni. Det betyder at de administrative regler træder i kraft på dette tidspunkt og producenter, den private organisation og kommunerne kan herefter forberede den praktiske gennemførelse. Miljøstyrelsen anerkender, at det er nødvendigt med ca. et halvt år forberede den praktiske gennemførelse af producentansvaret. På den baggrund indstiller Miljøstyrelsen, at selve producentansvaret og kommunernes pligt til indsamling træder i kraft den 1. januar 2009.

Tilsyn og håndhævelse

Batteriforeningen bifalder, at en fælles producentansvarsorganisation får øget kompetencer mhp. at kunne meddele påbud, der sikrer, at alle producenter efterlever producentansvaret.

WEEE-system anbefaler, at der afsættes midler, stammende fra gebyrer, til særligt at varetage oplysning overfor de producenter, der ikke er opmærksomme på producentansvaret og derfor ikke har registreret sig som foreskrevet (såkaldte free-riders).

Returbat finder, at kontrolmulighederne i den kommende producentansvarsordning med hensyn til markedsføring og indsamling ikke er tilstrækkelig og anbefaler bl. a. en månedlig indberetning af markedsførte og indsamlede blyakkumulatorer for at have mulighed for at gribe ind.

Herudover påpeger Returbat, at de blyakkumulatorer, som ikke indsamles via producenterne, ikke bliver indberettet som indsamlede, der er således ikke kontrol med disse mængder.

Skat præciserer at sagsbehandling i forbindelse med im- og eksport af produkter der er omfattet af lovforslaget ligger hos den kompetente myndighed og ikke hos toldmyndighederne. Skat fremhæver, at hvis det forventes at Skat skal foretage fysisk kontrol ifm. im- og eksport af produkter bedes Miljøstyrelsen tage kontakt, således at Skat kan foretage en nærmere vurdering af opgavens omfang.

Miljøstyrelsens kommentarer

Forvaltning og håndhævelse af reglerne for producentansvar forventes at blive styrket ved at sammenlægge varetagelsen af enslydende opgaver i et fælles system, "Den private organisation". Miljøstyrelsen har tilsynsopgaven i forhold til om producenterne lever op til deres producentansvar.

På linie med det eksisterende system for elektronik, vil det fremgå af "Den private organisations" hjemmeside, hvilke producenter og importører der har ladet registrere. Dette giver andre producenter en mulighed for at gøre "den private organisation" eller Miljøstyrelsen opmærksom på, hvis de kender til producenter eller importører, som ikke er registreret. Driften af den private organisation finansieres af gebyrer fra producenterne andelen af batterier, som den enkelte producent får ansvar for, er afhængig af den enkeltes markedsandel, hvilket vil give producenter og importører et incitament til, at gøre Miljøstyrelsen opmærksom på potentielle free riders. Miljøstyrelsen vil i øvrigt tage højde for Skats bemærkninger ved planlægning af den konkrete håndhævelse.

Opgaven med at oplyse producenter, som endnu ikke er tilmeldt systemet om deres producentansvar, såkaldte free riders, indgår i et vist omfang i den private organisations opgave med at oprette og drive producentregistret. I det omfang oplysningsaktiviteten er en del af opgaven med at oprette og drive registret vil det kunne finansieres af de gebyrer producenterne betaler for registrering og drift af den private organisation. Eventuel oplysningsaktivitet ud over dette kan ikke finansieres af de gebyrer, der betales til den private organisation.

Lovforslaget sikrer, at der sker en registrering af markedsførte og indsamlede batterier, som giver mulighed for en årlig indrapportering til EU-kommissionen. Af hensyn til byrderne for erhvervslivet planlægges det umiddelbart, at der kun skal være en årlig indberetning af markedsførte mængder. Såfremt det viser sig, at det være formålstjenligt i forhold håndhævelse af reglerne vil det blive overvejet at indføre en hyppigere indberetning.

I forhold til indberetning er Miljøstyrelsen enig i, at det vigtigt at alle indsamlede mængder af bærbare batterier registreres idet indsamlingsprocenten skal opgøres. Miljøstyrelsen er endvidere enig i, at det generelt er vigtigt at der sker en registrering af alle indsamlede batterier både de der indsamles via producenter og de der indsamles udenom producenterne.

Ophævelse af godtgørelsesordningen for Nikkel-Cadmium-batterier (NiCd-batterier)

Batteriforeningen, HTS, RenoSam og SamBat finder det negativt, at godtgørelsesordningen for indsamling af NiCd-batterier nedlægges, da det stadig er muligt at markedsføre NiCd-batterier og der i en årrække derfor fortsat, vil henfalde NiCd-batterier som affald. RenoSam anfører at godtgørelsesordningen giver incitament til en høj indsamlingsprocent for NiCd-batterier og at det har medført, at en række indsamlere har opbygget et målrettet net af operatører, der sikrer indsamlingen af NiCd fra professionelle anvendelsesområder, som industri, nødbelysning, alarmer m.v. RenoSam frygter, at ophævelse af godtgørelsesordningen vil medføre en reel risiko for, at mængden af NiCd-batterier der indsamles vil falde.

Batteriforeningen og RenoSam påpeger, at godtgørelsesordningen oprindeligt blev indført sammen med afgiften på NiCd-batterier, og at det var hensigten at disse to ordninger over en årrække skulle balancere.

Både Batteriforeningen og RenoSam bemærker, at den foreslåede model for indsamling af batterier, hvor den kommunale del af indsamling af bærbare batterier finansieres med afgiftsprovenuet fra NiCd-batterier. Batteriforeningen finder denne model så tilpas pragmatisk, at de ikke ønsker at gøre ophævelser over at godtgørelsesordningen ophører, mens RenoSam finder det vanskeligt at se det rimelige i, at producenter af NiCd-batterier skal finansiere indsamling af bærbare batterier. RenoSam opfordrer desuden til, at Miljøstyrelsen finder en anden måde at sikre, at der fortsat gøres særlig indsats for at indsamle NiCd-batterier.

DI bemærker, at statens anvendelse af den akkumulerede afgift på NiCd-batterier til andre formål end oprindeligt tiltænkt er problematisk og at det viser behovet for fortsat fokus på miljøeffekten af miljøafgifter.

SamBat, Mokana og Batteriforeningen henstiller, at man fastsætter fleksible datoer for udfasningen af godtgørelsesordningen for NiCd-batterier og at disse datoer offentliggøres så hurtigt som muligt, således at der er mulighed for at indsamle batterier op til ikrafttrædelsesdatoen for lovforslaget og derefter er tid til at sortere og behandle de indsamlede batterier og få udbetalt godtgørelse.

Miljøstyrelsens kommentarer

Det er forventeligt og forståeligt, at der er mange der ønsker at godtgørelsen for indsamling af NiCd-batterier skal fortsætte. Det har vist sig at være et godt incitament til at få indsamlet NiCd-batterierne og til at få finansieret indsamlingen. Det har typisk været sådan at indsamlere, der har opnået godtgørelse for indsamling har betalt deres underindsamlere for batterierne. Fremover er der fastlagt et system, hvor det er producenter der skal finansiere indsamlingen. Den del af godtgørelsen, der er gået til at finansiere indsamlingssystemet, bliver således overflødig. I det omfang godtgørelsen er gået til de, der afleverer batterierne, har godtgørelsen skabt et incitament. Det forventes at slutbrugerne vil aflevere deres batterier, selvom de ikke direkte får penge for det. Der er i befolkningen en stor bevidsthed om miljøbelastningen ved at smide batterier ud sammen med det øvrige usorterede affald. Derfor forventes det, at slutbrugeren vil aflevere sine NiCd-batterier til det system, der stilles gratis til rådighed for slutbrugeren via producenterne.

Miljøstyrelsen er enig i, at der skal være en overgangsordning i forhold til ophævelse af ordningen om godtgørelse af NiCd-batterier. Der lægges i lovforslaget op til at producenterne skal overtage ansvaret for håndtering af batterierne den 1. jan. 2009. Der lægges tilsvarende op til, at der kan udbetales godtgørelse for batterier der er indsamlet indtil denne dato. I den konkret gennemførelsesregulering skal det således sikres, at indsamlere får en periode til at foretage den efterfølgende nødvendige opfølgning.

Øvrige kommentarer

Batteriforeningen foreslår, at det af lovforslaget kommer til at fremgå, hvilke regler i direktivet der er omfattet af art. 175 og art. 95 og hvilke konsekvenser det har for implementeringen.

Batteriforeningen bemærker, at visse af direktivets definitioner ikke er medtaget i lovforslaget og anbefaler, at det overvejes at indføre en definition af begrebet 'slutbruger'.

Batteriforeningen og HTS foreslår, at der i høringsudkastets § 9 u stk. 1 første afsnit præciseres at der er tale om en årlig markedsandel. Batteriforeningen foreslår tillige, at der i § 9 u stk. 3 ændres fra 'hvornår' til 'under hvilke betingelser'

Batteriforeningen foreslår, at den såkaldte minimumsregel (red: for små producenter) ikke tages i anvendelse og derfor udgår af lovforslaget.

Forbrugerrådet spørger, om producentansvaret også omfatter de omkostninger, der er forbundet ved batterier, der ikke bliver indsamlet men eksempelvis ender i forbrændingsanlæggene.

Dansk Erhverv og Konkurrencestyrelsen anmoder om at blive hørt ifm. udarbejdelse af den efterfølgende bekendtgørelse, idet lovforslaget indeholder et ikke ubetydeligt antal bemyndigelsesbestemmelser.

Miljøstyrelsens kommentarer

Miljøstyrelsen vurderer, at det i relevant omfang fremgår af bemærkningerne til lovforslaget det alene vedrører direktivets minimumsbestemmelser efter art. 175, idet bestemmelserne efter art. 95 implementeres i bekendtgørelse i henhold til eksisterende regler i Miljøbeskyttelsesloven og lov om kemiske stoffer og produkter.

Miljøstyrelsen har nøje gennemgået direktivets definitioner og har gentaget de definitioner, der er relevante for lovforslaget. Det vil være lovteknisk u hensigtsmæssigt at gentage definitioner fra direktivet, hvis de ikke er relevante i forhold til den danske implementering. Slutbruger er ikke defineret i direktivet. Endvidere er det entydigt, at slutbrugeren, er den der anvender et batteri.

Miljøstyrelsen synes at batteriforeningens forslag til høringsudkastet § 9 u er fornuftige. Bestemmelsen er formuleret, så den svarer til ordlyden for de tilsvarende bestemmelser for elektronik og biler. For ikke at skabe unødigt forvirring fastholdes ordlyden i lovforslaget.

Miljøstyrelsen vurderer, at det er hensigtsmæssigt at have mulighed for at undtage små producenter og importører af bærbare batterier for at indgå i tildelingsordning. En evt. undtagelse kan alene vedtages i en bekendtgørelse, og vil således ikke blive vedtaget uden at den har været i høring. Der tænkes alene på meget små producenter og importører, hvilket derfor vil være bagatelagtigt i forhold til de øvrige producenter og importører, men vil udgøre en uforholdsmæssigt tung byrde for de små producenter, da producenterne enten selv skal tildeles batterier eller tilmelde sig en kollektiv ordning.

Miljøstyrelsen vil inddrage Konkurrencestyrelsen aktivt, når bekendtgørelsen skal udformes, og Dansk Erhverv vil sammen med de øvrige høringsparter blive inviteret til dialogmøde i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelsen.